У Січи! У Січи гуртуймось, брати,
Най слава козацька востане,
Най клич наш побудить дрімучі хати,
Взиває зривати кайдани.

Боролись завзято колись-то діди,
Кістками степи укривали,
В кітлах розжарених палились они,
На палях у турка конали.

До бою! до бою зве поклик і нас,
Та не на рушниці, шаблюки,
Инакша днесь збруя, инакший бо час,
В нас збруя просвіти і злуки.

Доволі сварились колись-то діди,
Пора нам єднатися нині.
Лиш в лучности сильні добудуть сини
І волі і щастя Вкраїні.

Гей хлопці, молодці! Як мур всі тверді,
Погляньте на стяг наш там в горі;
"Усі за одного, оден за усіх!" –
Сіяє на нашім прапорі.

Доволі ходили в ярмах вже діди,
Доволі згинати й нам спину,
Лиш смілим завзяттям поставлять сини
Вільну, самостійну Вкраїну!